

Α Μ Α Ρ Α Ν Τ Α

Τοιαύτην φέρει ἐπιγραφὴν νέος τόμος ποιημάτων του κ. Γεωργίου Δροσίνῃ ὃν ἐκδίδει κατ' αὐτὰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας. Ἐν αὐτῷ περιέχονται τέσσαρες σειραὶ ποιημάτων : « Πρωῖνὰ ὄνειρα », « Ἀγάπη », « Ἀντίλαλοι », « Ὅσα τὰ ξένα ». Ἐκ τῆς πρώτης τούτων ἀποσπῶμεν τὰ κάτωθι δημοσιευόμενα :

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ

Τὴν κεφαλὴν σου μόνον ὁ χρόνος ἔχει πάρῃ,
Δὲν μπόρεσε νὰ πάρῃ καὶ τὴ ζωὴ μαζί·
Ζωῆς μαρμαρωμένης αἰώνιο ἀπομεινάρι,
Τάκεφάλο κορμὶ σου στηλῶνεται καὶ ζῇ.

Ζωντανεμμένη ἡ πέτρα δὲν σέρνεται 'ς τὸ χῶμα·
Τὴν κάνει φῶς, ἀέρα, ἡ τέχνη ἡ φτερωτή.
Ζητῶντας σκαλοπάτι γιὰ νὰ ψηλώσῃ ἀκόμα,
Ξεψυχισμένον κύκνο τὸ πόδι σου πατεῖ.

Εἶσαι θεά, νεράϊδα, μητέρα ἡ παρθένα ;
Πατριίδα ἔχεις τὰγέρι, τὸ χῶμα, τὸ νερό,
Δὲν θέλω νὰ τὸ μάθω· τὸ βλέπω— εἶσαι γιὰ μένα
"Ο, τι ἀγαπῶ, πιστεύω, λατρεύω, λαχταρῶ.

Τὴν κεφαλὴν σου ὁ χρόνος ἂν ἴσως ἔχει κόψῃ,
Μὲ τὴ 'δική του γνώμῃ καὶ τὴν ἐπιθυμίᾳ
Καθένας σοῦ ταιριάζει καὶ μιὰ καινούργιαν ὄψιν·
— Ἀλλάξεις χίλιαις ὄψεις καὶ μένεις πάντα μιὰ.

"Ὡ σὲ γνωρίζω ! Ἐσ' εἶσαι ἡ Ἐμμορφιά ἡ αἰώνια,
Κι' ὁ ἄψυχος ὁ κύκνος ποῦ ἐμπρὸς ἐκεῖ πατεῖς
Μὲ τόση περηφάνεια, μὲ τόση καταφρόνια,
Ὁ κύκνος— τὸν γνωρίζω ποῖός εἶνε· ὁ Ποιητής.

Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΤΗΣ ΣΟΥΛΤΑΝΑΣ

Γυρνᾷ ἀπ' τὸν πόλεμον ὁ Μωχαμέτης,
Φέρνει χαρίσματα γιὰ τὸ Σεράϊ,
Καὶ 'ς τὴ Σουλτάνα του — σύρε καὶ πέ της
Πῶς τὸ καλλίτερο τῆς τὸ φυλάει.

Τὸ στέλνει ὀλόσκεπο μέσ' 'ς τὸ χαρέμι·
Τάναστὴλῶνουνε κ' ἡ σκέπη πέφτει,
Κι' ἀπ' τὴ λαχτάρα τῆς ἡ Τούρκα τρέμει
Σὰν ἀντικρύζεται 'ς ἓναν καθρέφτη.

Θωριέται ὀλόγυμνη μέσ' 'ς τὸ κρυστάλλι,
Καὶ 'ς τὸ καθρέφτισμα τῆς ζωγραφιᾶς τῆς
Βλέπει μιὰ δεύτερη, βλέπει μιὰν ἄλλην,
Ἰσκιο καὶ φάντασμα τῆς ἐμμορφιᾶς τῆς.

Καὶ ξάφνω σέρνοντας χρυσὸ μαχαίρι
Χτυπάει κατὰσθηθα καθρεφτισμένα
Τάφροῦτα κάλλη τῆς, μ' ἄτρεμο χέρι,
Καὶ πέφτουν γύρω τῆς γυαλιὰ σπασμένα.

— Ἀλλάχ ! σὺ μ' ἐπλάσες μιὰ, μιὰ μονάχῃ,
Οὐρὶ μονάκριδο 'ς τὴ γῆ σταλμένο·
Ἄλλῃ τὰ κάλλη μου δὲν θέλω νάχῃ,
Ἀλλάχ ! μιὰ μ' ἐπλάσες καὶ μιὰ θὰ μένω·.